

﴿ هُوَ النَّاظِرُ مِنْ أَفْقِهِ الْأَعْلَى ﴾

يا عبد الوهاب عليك بهاء الله العزيز الوهاب * اسمع نداء المظلوم إنه
يدرك فى سجن عگاء بما كان بحر الرحمة للإمكان و نفحة الرحمن لأهل
الأديان * طوبى لمن وجد نفحات الوحي وأخذ الكتاب بقوّة من لدى الله
رب العالمين * إننا سمعنا نداءك من كتابك ذكرناك بما يقربك الى أفق
الظهور فى أيام الله العزيز الحميد * إننا فتحنا باب العرفان بمفتاح البيان و لكن
ال القوم فى ضلال مبين * نبذوا كتاب الله وراءهم متمسكين بما عندهم من
همزات المتهمين * قل يا قوم خافوا الله قد أتى اليوم و القيّوم ينادى بأعلى
النداء قوموا عن رقد الهوى مُسرعين الى الله العليم الحكيم * قد طوى بساط
الأوهام و أتى الرحمن بأمر عظيم * إنه هو النبأ العظيم الذى أنزل ذكره الرحمن
فى الفرقان * طوبى لمن وجد عرف البيان و فاز بهذا اليوم البديع * قل يا قوم
لا تمنعوا أنفسكم عن البحر الأعظم و لا تتبعوا كل جاهل بعيد * بشّر الذين
آمنوا هناك * قل طوبى لكم بما سمعتم النداء من الأفق الأعلى و أقبلتم إليه
سوف ترون ثرات أعمالكم من لدى الله المقتدر القدير *

يا وهاب إذا اجتبك ندائى الأحلى و صرير قلمى الأعلى قل * إلهى
إلهى لك الحمد بما فتحت على وجوه أوليائك أبواب الحكمة و العرفان * و
هديتهم الى صراطك و نورت قلوبهم بنور معرفتك و عرّفتهم ما يقربهم الى
ساحة قدسك * أى رب أسائلك بالذين سرعوا الى مقر الفداء شوقا للقائك
و ما منعتهم سطوة الأمراء عن التوجّه إليك و الإعتراف بما أنزلته في كتابك
* ثم بالذين أقبلوا الى أفقك بإذنك و قاموا لدى باب عظمتك و سمعوا
نداءك و شاهدوا أفق ظهورك و طافوا حول إرادتك أن تقدّر لأوليائك ما
يؤيدهم على ذكرك و ثنائك و تبلغ أمرك إنك أنت المقتدر على ما تشاء لا
إله إلا أنت الغفور الرحيم * يا قلمي الأعلى بدّل اللغة الفصحي باللغة النوراء

*

* بگو لله الحمد امروز افق سماء عرفان بافتاح حقيقة روشن و منور
مكلم طور بر عرش ظهور مستوى * از حفيف سدره منتهی کلمه مبارکه قد
أتی الموعود اصغا میشود * باید آنچنان بیان و نار سدره قلوب و افئده
را منور و مشتعل نمایند تا کل فائز شوند بانچه که از برای آن موجود

شده‌اند * این‌مظلوم از اول یوم الی حين من غیر سِتْر و حجاب کلرا بما اراده الله دعوت نمود * طوبی از برای نفوسيکه بجواب فائز گشتند و بكلمه بلی ناطق شدند * سبحان الله معلوم نیست معرضین بچه تمسّک نموده‌اند *

آيات عالما احاطه نموده و بیانات ظهر من الشَّمْس مع ذلک عباد غافل و محجوب إلّا من شاء الله * و لكن قدرت حق سبقت گرفته و اقتدار کلمه احاطه کرده بشائیکه مع اعراض ملوک و مملوک و عبده اوهام و مع استعداد و منع کل نور امر در هر ارضی مشرق مشاهده میگردد * سوف يَظْهُر ما أنزلناه فی الزَّبْر و الألواح كما ظهر ما أخبرنا القوم به من قبل إنّه هو العزيز *

العلام

و أَمّا مَا سَأَلْتَ عَنِ الرُّوح و بقائه بعد صعوده * فاعلم إِنّه يَصْبَعُ حين ارتقائه الی أن يحضر بين يدي الله فی هيكل لا تغييره القرون و الأعصار و لا حوادث العالم و ما يظهر فيه و يكون باقیا بدوام ملکوت الله و سلطانه و جبروته و إقتداره * و منه تظهر آثار الله و صفاتة و عنایة الله و الطافه * إن القلم لا يقدر أن يتحرّك على ذكر هذا المقام و علوه و سموه على ما هو عليه و تدخله يد الفضل الى مقام لا يُعرَفُ بالبيان و لا يذَكُرُ بما في الإمكان *

طوبی لروح خرج من البدن مقدّسا عن شبّهات الأئمَّةُ * إِنَّهُ يَتَحَرَّكُ فِي هَوَاءِ
إِرَادَةِ رَبِّهِ وَ يَدْخُلُ فِي الْجَنَّةِ الْعُلِيَا وَ تَطْوُفُهُ طَلَعَاتُ الْفَرْدَوْسِ الْأَعُلَى وَ يَعَاشُ
أَنْبِيَاءَ اللَّهِ وَ أَوْلِيَاءَهُ وَ يَتَكَلَّمُ مَعَهُمْ وَ يَقْصُّ عَلَيْهِمْ مَا وَرَدَ عَلَيْهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَوْ يَطْلُعُ أَحَدٌ عَلَى مَا قَدِرَ لَهُ فِي عَوَالَمِ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ وَ التَّرْبَى
لِيَشْتَعِلَ فِي الْحَيْنِ شَوْقًا لِذَاكِ الْمَقَامِ الْأَمْنَعِ الْأَرْفَعِ الْأَقْدَسِ الْأَبْحَى *

بلسان پارسی بشنو * يا عبدالوهاب عليك بهائی * اینکه سؤال از
بقای روح نمودی اینمظلوم شهادت میدهد بر بقای آن * و اینکه سؤال از
کیفیت آن نمودی إِنَّهُ لَا يُوصَفُ و لَا يَنْبَغِي أَنْ يَذَكَّرَ إِلَّا عَلَى قَدْرِ مَعْلُومِ *
أنبياء و مرسلين مغض هدایت خلق بصراط مستقيم حق آمدہاند * و مقصود
آنکه عباد تربیت شوند تا در حین صعود با کمال تقدیس و تنزیه و انقطاع
قصد رفیق اعلی نمایند * لعمرُ اللَّهِ إِشْرَاقَاتُ آنِ ارواحِ سببِ ترقیاتِ عالم و
مقاماتِ امم است * ایشانند ماشه وجود و علّت عظمی از برای ظهورات و
صناعع عالم * بهم تنظر السّحاب و تنبت الأرض * هیچ شئ از اشیاء بی
سبب و علّت و مبدأ موجود نه و سبب اعظم ارواح مجرّده بوده و خواهد بود
* و فرق این عالم با آن عالم مثل فرق عالم جنین و این عالم است * باری بعد

از صعود بین يدی الله حاضر میشود بهیکلیکه لائق بقاء و لائق آن عالم
است * این بقاء زمانی است نه بقاء ذاتی چه که مسبوقست بعلّت *
و بقاء ذاتی غیر مسبوق و آن مخصوص است بحق جل جلاله طوبی للعارفین
* اگر در اعمال انبیاء تفکّر نمائی بیقین مبین شهادت میدهی که غیر این
عالم عالمها است * حکماء ارض چنانچه در لوح حکمت از قلم اعلی نازل
اکثری بآنچه در کتب الهی نازل قائل و معتبرند * و لکن طبیعیّن که
بطبیعت قائلند درباره انبیاء نوشته‌اند که ایشان حکیم بوده‌اند و نظر بتربیت
عباد ذکر مراتب جنّت و نار و ثواب و عذاب نموده‌اند * حال ملاحظه
نمایید جمیع در هر عالمیکه بوده و هستند انبیاء را مقدم بر کل میدانند *
بعضی آن جواهر مجرّده را حکیم میگویند * و برخی من قبل الله میدانند *
حال امثال این نفوس اگر عوالم الهی را منحصر باین عالم میدانستند هر گز
خود را بدست اعداء نمیدادند * و عذاب و مشقّاتیکه شبه و مثل نداشته
تحمل نمی فرمودند * اگر نفسی بقلب صافی و بصر حديد در آنچه از قلم
اعلی اشراق نموده تفکّر نماید بلسان فطرت و الان قد حَصْحَصَ الحقُّ ناطق
گردد * و اینکه از بعثت سؤال نمودید در کتاب ایقان نازل شده آنچه که
كافیست طوبی للعارفین * جناب ﷺ علیه بحاء الله را تکبیر میرسانم *

امروز باید اولیاء بخدمت امر مشغول باشند * و خدمت تبلیغ است آن هم
بحکمت و بیان * باید کل بآن متمسّک باشند * از حق میطلبم شما را تأیید
فرماید و مدد نماید بر آنچه سزاوار یوم او است * و نذکر فی هذا المقام من
سمیّ بعد الحسين * و نذکرہ بآیاتی و نبشّره بعنایتی * نسأل الله أَنْ يوْفِّقْهُ
علی ما يقرّبه إلیه فی كل الأحوال *